246. தட்சிணாமூர்த்தி திருமுகம்.

246

246

246

தட்சிணாமூர்த்தி குருகுலம்

நூல் 134 இலக்கத்து
பதியவைக்கப்பட்டது.

தட்சணா மூர்த்தி பகவான்

குருமுகம் ௧

மனோன்மணியாள் பாதத்தை மனதில் வைத்து / மார்க்கமுட
னேகமாய் வந்ததனால்தான், வளம் பெருத்த மலைச் சாந்திலர்
ண்ணு, மகா யோகி தன் பதத்தை வணங்கிப் போற்றி கனம்
த்து சாக்கி வகை செந்தூரிக்க, ஏக பிலிகை பதனை எடுத்துச் சொல்
வேன், தனம் பெருத்த திராவியங்கள் செந்தூரந்தான் சண்கெநார்
கிரியையினால்ச் சாற்றுவேனே. (1)

சாற்றுவேன் தாய் பதத்தைப் பூசை பண்ணி தவசு பண்ணுகு
ணிவதும் சாணஞ் செய்து, நாற்றிசையிலுள்ள சித்தர் பாதம்
போற்றி நந்தி பதந்தனைப் போற்றி நன்மை சேர்ந்து, ஆத்துமத்தில்
இடைவிடாமல் அரனார் பாதம் அன்புடனே தொழுது நின்று அருள்
தான் பெற்று, கோத்திரத்தில் அகஸ்தியமா முனியைப் போற்றிக்
குடிகெ வகை விவரம் கூறுவேனே. (2)

கூறுவேன் கர்த்தர் பாதம் போற்றி கோரக்கர் திருமூலர்
கொண்ணிச் சித்தர், தேருவேன் சட்டைமுனி பதஞ்சலி சித்தர் திரு
மான காலாங்கி ரோமரிஷியும், மாறுவேன் சுந்தரரு மிடைக்காட்
டாரும் மகத்தான போகரிஷி கருவூராரும், சிறந்த கொங்கண
ரும் ராமதேவர் சிவ பாதம் தொண்டனிட்டுச் செய்குவேனே. (3)

செப்புவேன் சித்தர்கள் பாதம் போற்றி செந்தூர பற்ப முறை
தீர்க்கஞ் சொல்வேன், அற்புதமாய்ச் சொல்லுகிறேன் அடியேன்
றனும், அடக்கினேன் ஒருக்கொன்றுநித்து பார்த்து முறைபோ தொரு மொழு
ந்தவிட மிந்நூல்தான், சிக்கென்ன மனோன்மணியாள் எனக்கி
ச் சொன்னாலே தய ரதவிகளில் விடாயுந்த நூலில், தாய் சொன்னா
ள் நான் சொன்னேன் தரணி யோகிக்கே

(4)

தரணியிலே திரிந்து காயைப்பூசி / சற்குருவை மறவாமல் சரணஞ்செய்து // பரணியிலே, வைத்திருந்த சித்தர்களும் பார்வதிக்கு ஒபதேசந்தான் பாதநன்று, அணைதிறமான தொகுதியின்த்தை, // ஆராய்வார் வையகத்தில் ஐயா ஐயா // வர்ணமுள்ள செந்தூரம் வாங்கியுண்டால், / மலைபோலே வந்தவினை வாராதே தானே.

(5)

குருமுடிக்க விவரம்.

தானென்ற குருமுடிக்க வகையைக்கேளு / சற்குருவின் பாலே சாற்றுவேன் கேள், தேனென்ற கல்லதுதான் துய்யவெள்ளை

யன்று தேடிப்பார்த்தால் உமையென்ற ஒளவை
தானது, உனக்கு விதியிருந்தாக்கால் வுடனே
யென்ற கல்லதுதானாகுமென்னில், குருக்கு வு
திர ணிறமாய்க் கேளே.

(6)

கோளப்பா உபரகுக்க மெத்தவுண்டு கிடையாமல் போவதில்லை தெரியுண்டானல், ஆனப்பா கில்லாக்கால் காலத்தோறும் அனுபமாயிருக்குமடா அறிந்து பாரு, / நானப்பா நாட்டினிலே ஏராளம் பவுண்டு, நாடினால் கிடைக்குமடா நலம் பெற்றோர்க்கு வாளப்பா மலையாதே மயங்கிடாதே, / மண்டையிலே மெருகினது பிரமந்தானே //

(7)

~~பிரம்~~ பிரம்மமென்றும், வெள்ளையென்றும் பேதமென்றும், மரிக்கல் சின்னமென்றும் விந்துவென்றும் // கருமத்துக் கொடைத்த கபாலமென்றும், சவுக்காரக் மண்டையென்றும் தகரமென்றும் வர்மத்தால் காரியுட கோட்டமென்றும், மகாவிஷகிரியென்றும் மாக்கல்லென்றும், // செருகித்த சிகரமென்றுஞ் சிறவோடென்றும், தேசமெங்கும் ஒளித்த வெள்ளைக்கல்லென்பாரே ஓடு.

(8)

கல்லென்றும் மலையென்றும் கோபமென்றும் / கவியிலே விந்து
வென்றும் / கத்தரென்றும், அப்படா அரணைத்து அசுத்தவா
ஙகி, // அரணுண்டபடியாலே அரணைச்சு, சொல்லடா பலவித
மாயப் பிரித்தையா, ஞானகுரு கண்டு நான் சுகிக்கச் சொல்
வேன் // செல்லடா முடியாத விடத்திலேதான், பிரமஞானட்டார்வதன்
பொருள்பேசுவேனே.

(9)

பொருளென்ன அருளென்ன / ஆவியென்ன, / பொங்கி நின்ற
வகைப்பு நாமமென்ன, // கலையென்ன இதுதாண்டா மயங்கிடா
தே, கண்ட பின்பு ஒருவரிடம் கூச்சொல்லாதே, நைவிலே நிற்
லாதே அலைந்திடாதே, சிறுபிள்ளை புத்தி கொண்டு திரிந்திடாதே //
உலகமென்ன தெரியாதோ வணக்கிச் சொன்னேன், / ஒன்றுமண்
டையென்றும் வரைக்கலாச்சே.

(10)

உரைக்கிறேன் பிரமத்தை யெடுத்துவந்து ஒருவர்காணா/கள்
ஆராய்விட்டுக் கொண்டு, கரை போன்ற விடைப்புலக்கை யதனாலி
டித்து, // மாப்போலே யணைபின்பு/வாரிக்/கொண்டு, இரையிலவாச்ச
ட்டியிலே வாரிக்/கொண்டு, இடுப்பில் சுத்த சலம் இறைத்து //
குறையோட ஒன்றுதான் ஆறிக்கொண்டு/ முத்துபோல் விளைத்
துவமே தண்ணீர் போமே.

(11)

தண்ணீர்தான் போனபின்பு மறந்த
ஒன்றும் சாய்த்துப்போடு புண்ணியனே விப்பா
ளுல, போட்டிவெயில் ஏலிதனிலே பொங்கி இது
பஞ்சாலு முங்கவிட்டு, கருவியெல்லாம் போட்டுவிட காத
மண்ணிலே பிறந்தவகைப்பு வகைப்பாச்சு, மகத்தான வால
மார்க்கத்தானே.

(12)

தட்சணாமூர்த்தி குருவெம்மை

மார்க்கமுடன் இந்தவுப்பை யெடுத்துநல்ல, வாயகன்ற பீங்கா
னில் வாரிக் கொண்டு,// மூர்க்கமுள்ள பஞ்சசார நிரம்ப விட்டு
மூட்டிவெய்யதனிலே தீபம்போலவே,// பார்க்கிலுன்னை வெந்து
நல்ல சுண்ணமாச்சு// பஞ்சாரசெட்ட யெண்ணெயெல்லாம் பறந்
து போச்சு,// ஆர்க்குமிதைச் சொல்லாதே யறிந்தவர்க்கே, அடங்
காத முப்பூவும் இதுவாச்சே. (13)

~~(13)~~

ஆச்சரிய முப்பூவை யெடுத்துக் கொண்டு, அடங்காத சாக்
கையெல்லா மடக்கலாங் கேள்,// வாச்சென்ற வுப்புக்கும் பேரதை
ன்னவென, வாலையென்றும் விந்தென்று மாதியென்றும்// காச்சிந்
தது சிதமென்று சிவசத்தியென்றும், கறையோடும் வளர்ந்திருந்த
கெவுனமென்றும்// ஆச்சியென்றும் கோவிலென்று மரணரென்றும்
அனேகமாய் சாஸ்திரங்கள் பேசுந்தானே. (14)

தானென்ற இந்தவுப்பு இதுவுமாச்சு, சகல வித்தைக்குந்
தாக்கியிப்பார்// வானென்ற இந்தவுப்பை வாயிலிட்டு, மகத்தித்துச்
சரக்கெல்லாங் கசிந்துகொண்டு,// கோனென்ற முலைத்தானதிலே,
இதை மிதத்துப் புடம்போட செந்தூரிக்கும்// தேனென்ற பற்பமு
மாகும் செந்தூரிக்கும், சகமெல்லாமாகுகிற இதுவிதாமே (15)

இதுவிலே பணவிடைதா னெடுத்துக் கொண்டு, இன்னதற்கும்
செந்தூர பற்பத்துக்கும், பக்கமிலே லேகியங்கள் ரசாயனங்கள்,
பத்திரமாய் மாத்திரைக்கும் கஷாயத்தோடு, மக்கிவிடு சூரண
ங்கள் தயிலத்துக்கும் மாட்டிவிடு பணவிடைதான் மகத்து சித்தி,
இதுவிலே செந்தூரம் செய்யுமார்க்கம், இதுவுடைய கடாக்ஷத்
தால் கூறுவேனே.

(16)

தட்சண மூர்த்தி குருகம் ல

சவ்வீர பற்பம்

கூறுவேன் சவ்வீரம் கட்டியாக்கி கொண்டு முந்து, சுத்தி செய்ப்
பூதைத்துக் கொண்டு, பெரு பெத்த அமிலையுடன் மெல்வாங்கி,
பேசாதே குகைபோலே அருந்துக் கொண்டு மாருவேன் மை
கீன்ளோ சவ்வீரத்தை, வைத்துமே கிளீஙகாலே வாயை மூடி
ன் போடு திருமாக்குக் கெடுத்தி ... (17)

மாளியென்ற சவ்வீர பற்பந்தன்னை மேதினியோர் தாங்க
கு விள்ளாதப்பா பின்ளுகளே செந்தூரம் செய்யவென்றால்
பெருமையுடன் சொல்லுகிறேன் புதுமை மெத்த பொன்னாவே பற்
ப்பமெல்லாம் நீங்கான் சேர்த்து, மேலிருந்த முசுமுசுக்கை கசி
ச்சார் விட்டு, அன்னவே பிசரியல்லோ ரவியில் போட்டால் அருணை
நிறச் செந்தூரமாகுந்தானே (18)

~~தகனான்~~ தானென்ற செந்தூர பற்பந்தன்னே, தயவாக பணவிடை தா
னெடுத்துக் கொண்டு தேனென்ற சிறுதேனில் சேர்த்துக் கொண்
டால், தீரும் இலிகுதல் இன்பம் வாய்வு காணென்ற கால் முடக்கம்
பறுவக்கிமேகம், கைகாலில் கடுப்பு வெள்ளை காது மந்தம், வேனென்ற
வுடம்பெல்லாம் புள்ளிதேமல், வள்ளிரணம் வண்டுகடி ஒடுந்
தானே. (19)

கெந்தக பற்பம்

ஒடுமடா இன்னமொன்று உரைப்பேன் கேளு, வற்ற கெந்தி
பற்பமடா வுரைக்கப்போமோ, தேகென்ற சிறுபீளை யிலைய
ரைத்துச், சிறுகைகேப்போ வுண்டு பண்ணி சீலிசெய்து கூடென்ற
கெந்தகத்தின் கட்டிமேலே, இடைப்பூசி வாய்தனில் கைகிளை
வைத்து, நீ வாய் சீலமூடிச் சீலிசெய்து, முன்றெருவில் புடம்
போடு எதிர்த்திடாதே. (20)

தட்சணாமூர்த்தி குருமுகம் ௱

திடமான கெந்தகத்தின் பற்பந்/தன்னைத், தேனிலே தொல் டையாகக் கொண்டு/வா நீ// படபடென்று திரியாதே பத்தியமே தான் கொண்டு/ பாலாகும் நெய்யாகும் பயறுமாகும்,// அடங்காத புள் ளிமேகம் போம் வாதம் / அறையாப்பு சிறுசிரங்கு அண்ட வாதம், // முடக்குவலி வாதவலி குன்மக்கால்/வாதம், குளிர் சுரங்கள் கட்டி/குஷ்டம் போமே.

(௨௧)

இப்போம் பதினெட்டு குஷ்டம் போகுமே/ சொறி சிரங்கு சை ரந்திரப்பான் தொல்சி/வாய்வு// காலிலே முடக்கினைக்கும் மேகவா ய்வு/ கண் புகைச்சல் கண்சிகப்பு கண்ணீர்/ஓட்டம்,// வாலியிலே வற் றடக்கும் செயமாங்/கிராசம், மாறடைப்பு இத்துகிற வலியுந்தீரும்.// தோலையெல்லாம் சுருக்கினைக்கும் மேகந்/தீரும்/ தொண்டையிலே புண்ணும் மேகம்/போமே.

(௨௨)

சிலாசத்து பற்பம்

மேகம் போ மின்ன பற்பமாம்

அறு சிலாசத்து கட்டிவாங்கி, பாகமென்ன வாழைநீரில
பதிய ஒரு சுண்ணாம்பு சீலித்தி, வேககுன்று இட்டு
வைப் போடு வெந்தாறி நீரியது வெள்ளையாகும், சுகைநீர்
வுமே வெள்ளையானதை கொடுப்பதற்கு அனுபவமாம் வெள்ள
ராமே

(௨௩)

வெண்ணீறில் கொண்டவுடன் விக்கல்/போச்சு/ மிக்கமல/சல மடைப்பு விட்டுதே போச்சு/ கண்ணிலே காசநீர் புகைச்சல் போச்சு சாயமே வச்சிரம் போல் திரேகமாச்சு,/ எண்ணிய சொரி வாயில் நின்ற ரோகம் போச்சு/ ஏறியது தொண்டைவலி கம்மல்/போ ச்சு, விண்ணிலே வற்றுதாக வாய்வு போச்சு மேனியெல்லாங் கற் பூர வாசமாச்சே.

(௨௪)

தாளக பற்பம்

ஆச்சப்பா இன்னமொரு பற்பம்/கேளு/அரிதாரம் வெள்ளை
யடா யார்தான் செய்வார்// போச்சப்பா நாயுருவி/சாம்பல் வாங்கி
பொன்னான அமுர்தபாலி விட்டே ஆட்டி// மூச்சப்பா கைபோலே
செய்து/கொண்டு முன்போலே குகைபூசி இதைக்குள் வைத்து//
வீச்சப்பா சீலிசெய்து காய்ந்து/தானால் வெற்றிபுடமா இட்டெடுக்
திட வெள்ளை/யாமே (௨௫)

வெள்ளையென்ற தாளகத்தைப் பணவிடையாய் (தேனில்) உரு
கிராமல் கொண்டு பாரெயெடு/போது, சன்னியென்ற சயரோகம்
சொற்றிரத்தம் சாகிலிபோல் மின்னிவீழும் சிலேற்பனங்கள்//
மெள்ளமெள்ள வந்துதிக்கும் பீனிசாச, மிக்க தொரு வாதமாந்தை
மேனிவத்தல // கள்ளனைப்போல் வந்துதிக்கும் கபரோகங்கள், காச
மென்ன பட்ட தெல்லாம் காணுதென்னே (௨௬)

காணாது முறைகொக்கல் ஏழுமாந்தம், காமாலை வெருவெறு
கண்டமாலி, வாணனே செட்டுவைக்கும் வலிஇன்மாங்கள், வாந்தி ப
ண்ணும் சத்தி இன்னும் வயற்று நோயும்// ஆணைகாலு கெக்கிவைக்கும்
வள் ரோகங்கள் வாதமாந்தை வெளிமாந்தை வயற்றோட்டம், வீண
கடியற்ந்தோடும் தாளகத்தை கண்டால்/ மேனியெல்லாந் தங்கநிற
மென்னலாமே. (௨௭)

கருவங்க பற்பம்.

என்னவாம் வங்கபற்பஞ் சொல்லக் கேளு கெறிவக்
திருத்து சொல்லாதே வின் பேருண்டு, வன்னமுள்ள வங்கத்தை தக
குரிக்கி கல்லில் வயனமாக அன்னமுரா
ரி ஆரியப்பன் பொட்டியதை மைகுமொக்
வெதட்டிக் காய வைத்து மேலோடு மூடி நன்கெய்கா
(௨௮)

தைப்சனு ஓச்த்தி பகவான்
துணை

காய்ந்தபின்பு வராகபுடம் போட்டெடுத்தால் கெவுரிகம் நீறியல் போல்வெள்ளையாகும், சாய்ந்திருந்து திரியாதே வாசலாகத் தனிபச வின் வெண்ணெயிலே தானெனக் கொண்டால், பாய்ந்துதடா தாது வெல் லாம் பற்றியேறி, பாசிபற்றுங் கிலிதை பறாக்கிப் புண்ணுமே தே யீந்துதபா வியாதியெல்லாந் திரேகம் பொன்னும், சிவிஷேதெல் பாதி யாயிகம் ரெத்தம் போமே.
(29)

ரத்தம்போம் ரணங்கள் போம் நகெக்கல் போகும், ரணமி ல்லாப் பிறுமியங்கள் நாசமாகும் வத்தி நின்ற தாது வெல்லா முமதாகு மாணியிலே புண் புரைகள் வாசெகிப் போகும் அஸ்தியா லே யெலும்புக்கிகி அண்டச்சுருல், அடிவயற்றுக் கருக்கிமைலி ஆ ணிபுத்து, சநேத்தியிலே கல்லுடைத்த கிணறு போல, நிவிதைத் தில் திபைபா நிசஞ் சொன்னேமே.
(30)

நிசமாக என்றுவை மறந்து போனால், நிறைதுலென்னை பட்டும் நிசமாகாது, அசைவறவே அகியெனற ஈசன் கிந்தை ஆறிந்து செய்வார்கள் ஆனுல் கேளு, செமச்சகால்ச் சொல்லிவிசல் கற்றுதபாகு இவிந்தாசம் பதின் காங்சி கிவைத்திட்டு, நிசைநாதம் பெற்ற கிள்ளி சேர்த்திமறை கலிசமனைச் சேர்ந்து போமே.
(31)

நீச பற்பம்

சேர்த்துரைநீ சாமசிரேண்டு கியல் செம்பு தைலமுப்பே பா லவிசல் தட்டி ரவியில் போட்டு வாத்துதடா புசோட்டில் வைத்து ந ல்ல வாலம் போசிடுகிவைத்து வெண்மையாக நாத்துடைக்கு நாபு ரவி விதையைக் கொட்டி நயமாக மூடி நன்றாய் மேல் வைத்து, சேர்த்து நன்றியைசிலைக்கி கிகிடெம் பொலாயின் இலட்டைப் புடம் போட செம்மையாமே.
(32)

தட்சணாமூர்த்தி துணை

|செம்மையுள்ள பற்பமடா கேத்தான் சொன்னேன்/ செகத்தோர்
க்கு வந்தப்பிணி தீர்க்கும்வாசிகள், || திண்மை யெல்லாந் தீருமடா இதை
யே செயபாகம், தப்பாமல் செய்துபாரு, | அண்மையடா மெத்
தண்டு வியாதி தீர்க்க | அந்சார்கள் இதுபற்ப மிருந்துதானல்
மையுள்ள வைத்தியர்கள் செய்தாருந்தான் வாராதுவாயச்
ட்டுந்தானே
(33)

கிட்டாத பற்பமிது நல்லபற்பம் காசு
கூத்தோனுக்கு, வெட்டலாம் வியாதியெல்லாம்
வேதையுண்டு அறிந்தோர்க்கு வியாதி தீரும், பட்டமாம
ரியும் இதனால் மக்கள் பகருவேன் வைத்தியர்கள் பார்த்து
இட்டம் போம் இன்பம் போம் இரைநோய் போகும் இசிவாதம்
இல்வலி இன்பம் போமே (34)

போமென்ன புண்புரைகள் பொல்லாமேகம், புத்துகளாய் வெ
டித்த தெல்லாம் போகும்பாரோய், || ஆமென்ற அண்டத்தில் அரைய
ல்புத்து, அடங்காத மேகவெட்டை யாணிக்கைத்தும் || வாமென்ற
வாயுதநோய் தொண்டை, மண்டையெல்லாம் புண்ணாகி வலிக்கும்
மேகம், || காமென்ற கைகாலில் இடைச்சல் வீக்கம் | சவையற்றில்
கட்டி முதல் கரைந்து போமே. (35)

கரைந்துபோம் விசைகத்தில் புண்புத்தானல், கைகாலில் இசி
இதல் கண்வீக்கமக்கள், || விரையோடே வலிகண்டு அண்டஞ் சேர்
ந்து | விரைவியல்லோ திரைடைந்து மலவாயிகட்டி, || புரையோடிச் சீழ்
ஞுந்த புண்ணுமானல், பொல்லாத மேகமெல்லாம் போகுஞ் சொ
ன்னேன். || இரையாவதப்பாமல் இந்த நுட்ப கண்மையெண்டு சொ
ல்லு இதை வித்துபாரே
(36)

பாரப்பா பண்டிதர்கள் பார்க்க வென்றால் / பார்த்திலே வெ
கொகப்படுத்தும் / போச்சு, // சீரப்பா சேர்ந்துதாங் செய்வாரிங்கே.
திடரையா வயித்தியர்கள் மெத்தவாச்சு // காரப்பா அதிகாரிகள்
கோவின் / போக்கே, அறிந்தவர்கள் மனதுக்கொண்டடக்கஞ் செய்வார், //
நேரப்பா சேர்ந்தாரும் நேர்மையாமல், நீட்டரேஞ் சொன்னதினால்
வருமப்பா சொல்லே (37)

பொதிகை

வந்தவனை யெந்தனுக்கு மார்க்கம் / சொன்ன, மனோன்மணியாள்
கிருபையுத்தால் வந்ததையா // கந்தனுக் கிவையினால் கடாக்ஷித்/
தாலும், காசினியில் சித்தனென்று பேரும் பெற்றேன், // எந்தனுட
ஆசான் பேர் சொல்லக்கேளு, கனிதான பொதிகையிலே கும்பமா/
ரையா, // சந்தானம் பெற்றிடுவார் தவங்கள் செய்வார் / சதாசிவமூர்த்
[illegible]தியைப் போலே தவஞ் செய்வாரே. (38)

தவஞ்செய்த சக்கரத்தை சரணஞ்செய்தேன், சடாதர சே
ன்னையிலே வரங்கள் பெற்றேன் // நவகோடி சித்தரையும் பணிந்து
கொண்டேன், நந்தியெனக் குபதேசம் நல்கினரே // பவமான பவ
ங்களெல்லாம் தீர்ந்ததையா / பக்தியுத்தியாக நவமே பரத்துக்
கென்றெலும் கிருபை தானம் தான் பெற்றே
பொதிகை தானே. (39)

பொதிகைக் கிரி / தனில் வாழுஞ் சித்தரப்பா, குருஞ்சிற்றம் / மின்
னியானும், // அது போல பொதிகையின் வெனக்கிட்டான். அதிக
ன்ற புலஸ்தியர்க்கு இன்பமுமான் // மகிமை மிகுந்த மக்கத்தில் ராம
தேவர் / மலைச்சார்பு கடலோரம் வாழும் சித்தி, // எதுவுடைய மென்று
டைய நாமமும் பாட்டன், கொங்கணர் / கண்ணிதனை யெடுத்தோரா
னே. (40)

சொரிகை
எடுத்தவர்கள் அநேகங் கொண்டு எல்லாமிருந்தார், வேதாந்த
மனோன்மணியாள் நெறியேநின்றோர், துக்கான வித்தையெல்லாந்
தீ சொன்னாராகில் சகுனி சடியனு போகர் நான்சொன்னேன்
அடிபதிந்த வெண்சாரை சதாவேமன்றோர், இனிநல்ல நாள
லிசத்தி இரண்டாமென்றோர், அதுக்கேடா கயிலாசகிரி உச்சி,
ஆதியென்ற சிறுபச்சை கண்டுகொள்தானே. (41)

கதைகளையச் சொல்லியல்லோ தொட்டுக்காட்டு, கையாகம்
இன்றைன்று கதைச் சொல்லி, முக்கான ஈவுகால சிறையுகு
சொல்லி வேதத்தின் போற்றுசொல்லி சேர்த்துந் தொட்டு தாகடபத்
தி ஒன்று வேடை இறுதானென்று மெண்ணி மணக்கசியாமல் மெ
ய்கிடாமல், தொட்டு ஒன்றுதவமேல் தொட்டுக்காட்டி அயராம
தேவனென்று சொன்னார் பாரே (42)

பாரப்பா மெய்யுணர்மை கொண்ட சித்தி பதியான மக்க
த்தீசு ராமதேவர், ஆரப்பா அறிவார்க ளந்த ராசிகம், ஆதிமகாலி
மார்த்தாண்டு தேவியா, தாறப்பா தொட்டல்லோ முடிவு மட்டும்
சொன்னார்கள் சோம்பலுக்கே சித்தரெல்லாம், மேலப்பா வல
ருடைய பின்னயாகி வெண்மை வெற்றேன் மேலின்பம் பேசினே
னே. (43)

பேசினேனித்த நூல் நூலுக்குள்ளே பிரபலமாய் சொந்தா
பற்பமெல்லாம், வீசினேன் கற்பத்தின் முறைமையெல்லாம் விதி
யாளியானுக் காசி விளையந் தோணும், தூசிபோல் பறக்குமடா விடா
திலெல்லாம் சோல்லயில்லி செய்தவர்க்கு இதுமையா, வேசியர்க
ளாசைவிட்டு கற்பம் பண்ணிக்கொண்டு வேதாந்த மனோன்மணியை பூசி
ப்பாயே (44)

இரு கோல கற்பம்

சூதிக்கு புண்ணியத்தின் மெய்லாறுத்தீர்த்தி வாய் சொகலான்
பத்தினியைப் பூசி பூசி காசிக்கு வழியைப்போகே தடந்தானைப்போகே கண்
புதைமத்தியிலே காசிவாசி, தெசிக்கு விலாசமப அகண்ட வீதி
தெருநாடு வீதிக்கன் தேச தேசி மீட்டி, வாசிவசி வசிமைண குறிஞ்சை
கட்ட் வசிலவனே யானைக்கால் மதிப்பாவுண்ணே. (45)

தட்சிணமூர்த்தி குருமுகம்.

புருவமத்தியிலே காசிவாசி, தேசிக்கு விலாசம்
தெருநாலு வீதிக்குள் தேசிமுட்டி, வாசிவசி வசியை
கட்ட வல்லவனே யானாக்கால் மதிப்பாருண்ணே.

மதிமூர்த்த முன்பதற்கு மயக்கமென்ன வல்லாரைகொள்
-வதற்கு வருத்தமென்ன, உதவாதோ அங்களுக்கு ஊதிவுண்டா
னால் உள்ளபடி நல்லகற்பமுறைப்பேன் கேளு, ததிகாலம்வந்த
தென்றால் பாத்துவாங்கி சங்கையல்லாதிருந்தால் நல்லதாச்சு,
உதயாதியானக்கால் மெத்தநன்று உத்தமனே மாலையென்றால் ரெண்
டாம் பட்சம். (46)

பட்சமென்றால் நல்லகடா பார்த்துவாங்கு பசுவென்று
பேராச்சு பாவமக்காள், அச்சமென்று நினையாதே கோறைப்போக்கி
அறுத்திடுவாய் வாளாலே அறுத்துநல்ல, யெச்சனை கில்லுறனல்
பசு ஒட்டு கிரும்புலக்கை யதினாலே கிழித்துக்கொண்டு மெச்
அமிந்த தாளியிலே தோண்டும்போது மேலானவு முறியடா படி
நாலாமே. (47)

நாலுபடி அமுரிவிட்டு அடுப்பிலேற்று நலமான பசுவுக்குப்
பாதிகூடம், மேலுமதை பொருத்துவடு கலக்கி, நல்ல ஹோமகுக்
கும் பூசைபண்ணி அனலைமூட்டிப் பாலப்போலெல்லோ அனல்
மீறாமல், பத்திரமாய் பழுயாமல் துடுப்பால்கிண்டு, வாலுகை
யாமுப்போட்ட கிடைக்கும்போது, மனமொன்று கொதியெடும்
-பவருமே நெய்யே. (48)

தட்சிணாமூர்த்தி திருமுகம் m

வருகிறது பதம்பாரு கருகின்மேலே, வருகுமடா நெய்மிதக்
-கும் பழுத்து வாங்கு, முடிகொடல் பாற்புயெல்லாம் வேறெவ்வா
-கு, முனிக்காதே முறைதப்பி செய்திடாதே, திருவாணபூசையது
தினைவாய்ச் செய்து நீங்காத சிவயோகம் நிற்டை தடி,
பாரிக்காதே
படி நெய்யும் வெவ்வேருகப் பிசகாமல் பீங்கானில் பதனம்
பண்
-ணே.

(49)

பதனம் வெகுபதனமடா சூதாந்ததான் பத்திரமாய் வைத்த
பின்பு பாகங்கேளு, ஷதமென்ன ஷீரமுடன் சாரஞ்சேர்த்தால்மே
லான கற்பமடா ஷனங்கொள்ளாது, அதுவென்ன ஷதுவென்ன
வென்
று யெண்ணி அலையாதே மலையாதே ஐயா ஐயர், ஷாதியென்ன
இது
தாண்டா அறிவாய் நீயும் வெளிவிடாதே இருந்தால் வேதையாமே.
(50)

அமென்று ரேசக பூரகள் தான் பண்ணு அசையாமல்
கும்ப
-கத்தில் நின்று கொண்டு, தாமென்ற தயலத்தை முன்னே
கொள்ளு
சாதகமாய பாற்பதனை பின்னே கொள்ளு, ஏமென்ற இருவேளை
கொள்வதற்கு இத்தோடே கொள்வதற்கு இனிநீகேளு
கார்மெ
ன்ற காலையிலே தைலமுண்ணு கடந்தபின்பு மாலையிலே
கொள்ளே.
பாற்பு
(51)

~~சாதகமாய்~~ பாற்பதனைக் கொண்டதினால் பலமுண்டாச்சு
வெகுமையுள்ள
தயலத்தால் அழகுண்டாச்சு, எட்டி வந்த நரைதிரையு மோட்
-டிப்போச்சு ஏமனென்ற வார்த்தையது மறந்துபோச்சு, ஷட்

றில்லை திரேகமெல்லாம் சட்டை வாங்கும் மேல் சொன்ன
வகையதுதான் சேர்க்குந் தோணை, மட்டல்லா சட்டையொன்று
உறிந்
-து தானால் வைரமடா உன் திரேகம் வலுத்துப் போச்சே.
(52)

போச்சுதே பிரமனிட்ட லிபியும் போச்சு, பொன்போலே
திரேகமெல்லா மின்னலாச்சு, வாச்சுதே திரேகசித்தி வாய்த்துப்
போச்சு, மரணமொரு நாளுமில்லை மார்க்கமாச்சு ஆச்சுதே அந்
-த சந்தியுண்டதாலே அச்சாணி கம்மையெல்லா மிருகிப்போச்சு,
பேச்சொன்று மில்லையடா இனிமேலென்ன, பேரின்பக் கூத்தாச்
-சு பேணிப்பாரே. (53)

சவ்வீர மெழுகு

பாரேநீ தயலத்தில் வாதஞ் சொல்வேன், பார்வதித்தாய் எந்
-தனுக்குப் பகர்ந்தவாத்தை, தாரேநீ சவ்வீர கட்டி வாங்கித் தைலத்
-தில் தோய்த்தல்லோ ரவியில் காய்ந்தால், பேரேநீ புஷ்பத்தை
கவசஞ் செய்து பண்ணுமந்த மண்சீலை பலக்கச் சுத்தி மேல் ரவி
தனிலே காய்ந்துதானால் விளக்கிலே வாட்டிடவே மெழுகுமாமே
(54)

ஆமென்ற மெழுகெடுத்துச் சிமிழில் வைத்து அரனுமையைத்
தான் தொழுது அன்பு கூர்ந்து, தாமென்ற தங்கத்தைத் தகடாய்த்
தட்டி தனிரேக்கில் மெழுகுபோலே நறுக்கி வாங்கி, ஏமென்ற
இம்மெழுகில் பத்துக் கொள்ள இப்பொழுதைச் சேர்த்து நன்றாய்

ஏவியல் போடு நாமென்று சவ்வாரந் தங்கத்தை தின்னும்
நல்லமை
— முகோயாருக்கும் நன்மை பாரே.

(55)

நன்மையுள்ள மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
நாட்டுறுவல் நா
வாறு மாத்துக்காணும், செம்மையுள்ள வேணுமடா இந்தப்போக்
-கு செய்பாகந்தப்பாமல் செய்துபாரு வண்மையுள்ள அற்குருவை
வணங்கி போற்று மறவாதே தாய்பதத்தை மனதில்நித்தம், வுண்
ணமையுள்ள சேதியடா வுரைத்திடாதே மூடர்களுக்குஞ் சொல்லா
தே வுண்டுதேரே

(56)

உண்டுவோ மூடர்களுக்கும் பொடு

சிவனேனை வரை பேசாதே தென்னெடுத்த
சொங்கை வழிவேலானை சித்தரானை கண்டு
போற்கனானை கதிர்வேலாந் தனைனை காளியானை யை
நினைத்திருந்த கங்கையானை இயல் பூதைத்தானை இயம்படா

(57)

இயம்பாநீ நாலருக்கு சென்றிடாதே இருக்குதென்று சொல்
லாதே இழிதான் வரும் அயம்பா நீயல்லவென்று நாலருந்தாக்
-கால் ஆளாகமாட்டாய் நீ நசித்துப்போவாய் பயமாக நடந்து
கொண்
-டு குருவைப் போற்றி பகருவது இந்த நால்பதத்தார்க்காடும் நயம்
பெறவே வுண்ணிடத்தில் வந்து காத்து நல்ல மண்ணோயாருக்கால்
நடத்தை பாரே

(58)

பார்த்து நீ எந்தக்கால் இடமில்லை பாவகள்தான் செத்த
அண்டு பகர்ந்திடாதே கேத்தாயும் குற்றமுண்டு தோழியோ
-ரை திருடனென்று அப்பாலே தூரத்தள்ளு சுத்தாபுத்திரியாதே
தினை செய்யாதே கொண்ட பெண்ணை விட்டுவிட்டு உடாதேன்
றும் சொத்தாலே அலைந்து கெட்டு அனைஸ்கலைவைய் அகியான அறு
அவையும் கிடைத்திடாதே, (59)

இடையாமல் வெற்றியெடுப்ப ~~அ~~ அனைத்தாலே
செத்த அண்டு உலகத்துள்ளே பெயர்ப்பா அவரிடத்தில் கெட்டவர்கள் சேர்ந்
திடாதே வழியோடே இருக்க வென்றால் வயணங்களை தடையென்
ன இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு சகலநூல் சாஸ்திரங்கள் தரிக்
-க பண்ணி இடையாலே பரதேசிக் கன்னமிட்டு தெய்வத்தை பூசை
பண்ணி இருதாள் போற்றே, (60)

இருதாளை போற்றியல்லோ இருந்து கொண்டு யென்னாளும்
பூரணத்தி லேர்க்கையாதி அறிவோடே நீயிருந்து அமர்ந்துண்டு,
ஆங்கார மாய்கையெல்லா மறுத்துத் தள்ளி நிருவாதருப்ப சமாதி
-யாலே நின்று தேறி நீங்காத சிவயோக நிஷ்டை ஊழ அறிவறிந்து
ஆறு வரைக் கப்பால் சென்று ஆனந்த பெருங்கடலிலே
மூழ்கே. (61)

அவையாலே மூழ்கியல்லோ அறியவேணும் அப்பாலே
வய்யம் கொள்ள வேணும் இவையாலே இருந்த கனி தின்று ஆதிக தேறி
சாத்தை தியானித்து இருவையைப் போற்றி இவ்வாலே காய்த்த கனி குரு
எடுத்து உண்டு பெண்ணையும் காலனையும் துண்டாக்கி மலையாலே
நீயிருந்து தவசு பண்ணு வருகுமே மெய்ஞான வழி தப்பாதே
(62)

இருந்தோர்க் கெல்லாம், சகல வாதத்தை
வாளாத்தான் எப்போதுஞ் இழையருப்பானி
வழையென்று எருத்துணைப்பான் இரங்கியல்லோ
வாராது தவசில் நின்றால் தாயாகும் உன்னைவிட்டு
இடாள்பார், நியமத்தி கொண்டிருக்க இதுதான் பார்க்கும்,
உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கே. (63)

உலகத்தில் ஓரிகட்கு உறுதி சொன்னேன் நூல்பாலு
இந்நூல்தான் நூறுக்குள்ளே, பலகலையுந் தேர்ந்தோரல்லோ இத
-னைச் சொன்னேன். பண்டிதரும் மிண்ணுவே பாடி போட்டேன்
இலக்கமுள்ள எந்தாயாள் இந்நூல் பார்த்து, எடுத்துரை பலக்க
வென்று சாமந்திர்த்து, மனைக்குகையிலுள்ள சித்தர் இந்நூலை
வாங்கினோர் வாசித்து வைவென்றாரே, (64)

வைதிருந்த சித்தர்களை வணங்கி போற்றி, வாங்கினேனிந்
-நூல் நல்லோர்க்கென்று, கைதிட்டமான தொகு இந்த நூலை
கண்டவர்கள் காட்டார்கள் கருத்தாமென்று, அய்த்திருந்த பேர்
களுக்கு அறிவுண்டாகும், அகண்ட பரி பூரணியாளருளாதன்னாலே
செய்திட்ட கலப்பமெல்லாந் தீர்க்கத் சொன்னேன், திருமகை
இன்னமொரு ஈடுகேளே. (65)

வகிய ஈடு.

கேளப்பா மாயனென்றால் அறியப்போமோ, கேசரியே மா
-யனென்று பெருமாச்சு கூளப்பா ரெண்டுமொன்றாய் புணரும்
போது, அக்கிலமும் அறெணிதுமு மொன்றாய்க்கூடி, அப்பா
பெண்ணைவிட்டு இறங்கும் போது, அதுவேபோல் விழுந்தமா
போகுமோலே, நிளப்பா நில்லதொரு மூல் காந்தண்ணில் நிலை
-யாமல் வாங்கியல்லோ வேறே வைவே. (66)

தட்சிணாமூர்த்தி குருமுகம்

வைத்திட்ட கருவாலொரு மார்க்கங்களை மைந்தனே ஏ.ப்பூவி;
-யும் ஏ.ழும் போகு ஐந்திட்ட அவ்வாரலைச் சாருவைட்டு அப்பனே மத்
திக்க மெழுகுமாகும் கிமைத்திட்ட திகைப்பூடு சாலவண்ணை
கு மினிமினிக்கி அஞ்சாரு உடச்சேர்த்து கைத்திட்டமாகவே யா
டையொட்டி காட்டில் வளா நிலப்பண்ணும் கருவாலச்சேரே.
(67)

சேர்த்தல்லோ ஒன்றாக அரைத்துக் கொண்டு
சா இமிளதனிலே பதனம் பண்ணி வேர்த்துமெப் செம்மையுள் போகாமல்
காத்தா ஏமல் வெகு பதனமாக வைத்து, குருவைப் போற்று
நேர்த்தி பட்டா மோட்டணியை [illegible] வசீகருமுகுது, நீ நினைத்த
நிசமெனவே முடியும், சேர்த்து வைக்க வேணுமென்றால் காரியங்கள் தனியா
லே, செருநிலதமுடு மேல்பூசி தியானமதைப் பண்ணே (68)

பண்ணிடில் பாவையர்கள் பற.
பணிந்திடுவாள் பாவையர்களெல்லாம். ந்
தமையாகும் எவருக்குச் செய்தாலும் கிடைத்
புண்ணியாக்கு கிவ் வாடை போதுமினி ஏ.டுபொன்ப. ட்
டதெல்லாம் போயெடுத்துக் கொடுப்பான் உண்ணியுமா
மற்றும் வைட்டடாளன்னே வெத்தியடா கிந்தமையைவென்றிடடா
(69)
தடக்கே.

சேவகை கல்பம்.

அடக்கமா மின்னமொரு கல்பங்களை ஆயசொன்னபடி
உரைத்தேனறிந்து, மாருவடக் கெடுத்த நாய்போலே இருந்திடா
தே, வீண்ருகளைச் சேராதே வீண் பேசாதே, கடக்கரையால் நின்ற

வரை கை காட்டாதே, காமத்தை நினையாதே சொன்னேன்னதே
படுக்கையிலும் இருக்கையிலும் யோகம் பாரு, பராபரத்தைப் பற்றி
தவற்க்கு பலிக்குந் தானே (70)

பலிக்குமென்று என்றாயார் சொன்ன கல்பம் பாடினேன்
மூலைகைக்குள் பாகத்தோடே கலக்குமென்ற அவரையென்
பட்டையோடு கனகமென்ற சிவன்வேம்பு, வெல்லப்பட்டை
சேர்க்குமோ பாதியந்த கருவுங் கூட்டி சட்டைக பாண்டத்தில் இன்
நெய்யோட்டு, விலக்கமில்லாதே மூடிச் சீலை செய்து மேலே
குழித் தயில மிறக்கிடாயே. (71)

இறக்கினதோர் தயிலத்தைப் பதனம் பண்ணியென்
பூசித்து இருநாள் போற்ற அரக்குமணி மாளிகையாந் தயில தனையப்பா
அன்புடனே ஒன்றுக்குப் பூசைபண்ணி நிறக்கடனே பணவி
டைதான் எடுத்துக் கொண்டால் நில்காத வாதமெல்லாம்
தீயாகும், நரைக்குமாய் வந்ததெல்லாம் கண்டு போச்சு-நாடி நிவர்த்
நரம்புள்ளதெல்லாம் வலுத்துப் போச்சே (72)

வலுவான தயிலத்தில் கல்பம் சொல்வேன் மண்டல
மே பணவிடைதான் கொண்டாயானால், சிலையாது சட்டையொன்
று சரீரமெல்லாம் தள்ளுமடா வெறுப்பாகத்தானே போகும்,
மேலியாது திரேகமப்பா கெட்டியாச்சு மின்னலுமே சூரியன்
போல் வீசும் பாரு, மண்மேலே இருந்த சித்தர் வாவா வென்பார்
வார்த்தை சொல்வார் தைலத்தின் வழி சொல்வார்
(73)

வழி சொல்வேன் மண்டலமே கொண்டாயானாலும் வரம்பெ
லதிரேகமப்பா வெகுத்துப் போச்சு அழியாத திரேகமப்பா படைத்
-துக் கொண்டாய் ஆண்பிள்ளை சித்தனென்று ஆகிக்கொண்
-டாய்தை

ரீ கொண்டாய் சிறுபிள்ளையாளுக்க
ளியான ரசவாட்டும் கேதல்கட்டும் சொன்ன
ஆட்டிப்பாரே. (74)

<u>முப்பூவண்முறை.</u>

ஆட்டு நீ அருக்கடவே கட்டிப்போகும், அண்ணமுமாறுமு
குமாரும் சொல்லியல்லு ஆட்டி நீ முடிப்பதற்கு உபாயம் வேணும்
குருவுடைய கடாட்சத்தால் இருவுமாகும், நாட்டிலே இன்ன மொரு
கர்மங்கேள, நல்ல அண்ணமுப்பூவை நவிலுவேன் கேள் பட்டி
லே இருக்குமடா அந்த மூலி விளையுமடா காயோடே வரையால்
-வாதே. (75)

மூலியென்று எண்ணிடாதே எந்தெந்த கிடங்களை
நக்கும்பாரு இல்லடா நிழல் சேர்ந்து தண்ணீரோறும் நிழல
நக்கே முளைத்திருக்கும் மூன்று மூலி வல்லமையாயதிலிருந்து வா
சி தேவா வாசிவாசியென்று தவஞ்செய்வார்கள் சொல்லமாதவசு
நிறைவேறித்தானல் அனிமை ஆட்டு வெளியேறி துலங்குவாரே
(76)

வாணி தம்பி ஆட்டு வாசுதேவா வந்தவுடன் அழுமோன்
ரும் வாடி நிற்கும் ஊரார்றைக் காணாமல் இவ்வொன்றுக குருமிக்க
மேன்மையுந்தான் மடுங்கும்போது சீறவரும் சடையப்போதக்
கூடாதே இவற்றிருக்கு மேன்மைதான் சொதாநல்ல ஆராதிவாதி
ம மூலி அறிந்தோர் காண்பார், அல்லடா வாசன்னை அருத்துக்கே
ளே. (77)

அடுத்தல்லோ மேலைகதா னறியவே யாருக்குந் தோணாது
அதீதப்பா எடுத்தல்லோ இம்மூலை மூன்றுந் தன்னை, இளசாக
நிறுகறிந்து எடுத்துக் கொண்டு வகுவல்லாச் சட்டியனை மேதி
ன வைத்து பன்புதைவேளைச் சாறு ஹாட்டு வையெடுத்தல்லோ அ
டுப்பேத்தி இளந்தீயாக வெள்ளளவு பொஸ்கா வரித்திடலே
(78)

எரித்து நீ நீர்வத்தி இருகினைக்கால் என்ன சொல்வேன்
சுண்ணமதாயிருக்கும் பாரு, தரித்திரம் போம் சுண்ணத்தை
குன்ன
டபோதே, சகலசரக்கறுபத்தி நாலும் நீறு அரிக்கிடு லடு
-த்தப்பா இந்த மூலை அரியாறு மயனுவும் ாணப்போமே
ஹரித்து ஹட்டெனிந்த நால் நாறுக்குள்ளே, ட்டான அண்ணடி
டா வீண் கொள்ளாதே, (79)

வீண்கொள்ளா அன்னத்தை என்ன ன்
றில் கருகளை கொடுத்துப்பாரு, மண்ணை வண்
மார்க்கமெத்த மகாமேரு கைலாசவரையுந் தாண்டி ன்
ள சிவயோகம் பார்க்கும் போது, வெள்ளைவு நாவுமே
பாரு, தண்ணீரு மெருகியல்லோ கடல்போலாச்சு தாகமை
பசி போச்சு தன்மையாச்சே. (80)

அச்சென்று இப்படியே யோகம் பார்த்தால் அழியாது
காய
பா அளிவோ இல்லை. மீச்செல்கு மோடாது மின்பண்ணுக
மூதண்ட
வரைக்குள்ளே வடங்கியாரும், பேச்சேது இனியென்ன திகே
வாழ்க்கை பலத்ததடா நரைதிரையும் பலங்கெட்டோடும்,
பூரச்சு
கே இந்தமுறையறிந்து செய்தால் வாதமென்டு பேசுகிறேன்
ணைதானே. வளா
(81)

வளமான அன்னத்தை வாய்நீர் வட்டு புத்தித்து அதியந்த
உப்புங்கூட்டி இளகாமல் அங்கோல தயாலஞ் சேர்த்து சுட்டு
வென்று வீரமுடன் கூரஞ் சேர்த்து பழகமட்டும் இமைதனில்
ஓதனம் பண்ணு, பார்வதிக்கும் மகேசனுக்கும் பூசை பண்ணு
கணங்களெல்லா தங்கத்தை பொடியாய்ப் பண்ணி கண்டிமைக்கிலி
மாதயடா கருவாஞ் சேரே. (82).

சேர்த்தல்லோ ஒன்றாகத் திரட்டிக் கொண்டு சிவகாமி பூசை
பதுமாய்ச் செய்து, பார்த்தல்லோ ரவிமுகத்தில் வைத்தாயா
-றல் பரிரேக்கு தகருக்கித் திண்ணுஞ் அன்னம், கோரத்தல்லோ
ஒன்றுக்கி கருப்பக் குச்சி கொண்டு இன்பச் சிமிளோட பதனம்
-ணு அத்துமங்களிளியாது அறிவுண்டாக்கும் அகண்டவென்
ணம் பெருங்கடல் போலாகிந்தானே. (83)

ஆகுமென்று எனையாண்ட ராமதேவர் அறிவதந்தாருத்தர
டியேன் கேட்டு, மாகுபேதமானதொரு அன்னத்தாகல பட்டவடஞ்
தொட்ட வடம். வேதைகோடி, ஏகுமென்ற செம்பு வெள்ளியுகும்
போது எவ்வளவு ஆறுகனுக்கு எடுத்து நீட்டு சொகிதமாய்
-ருசியல்
லோ மரத்தேமூச்சி சொல்லாதே வருத்தருக்குச் சொல்லொண்
ணாதே. (84)

ஒண்ணை பொருளப்பா அதியந்தம் வருத்தருக்குச் சொல்லு
தே, உண்டு தேறு பண்ணாக்கள் லோகத்தோர் பாகத்தோட பதி
-ரியல்லோ சுட்டபிந்து பாவியானம், மண்ணு வண்ணுமறியாக்கள்
மார்க்கம் காணார், வாதமென்று வெளிசொச்சோ வாய்ப்பேச்சாகல
கண்ணிமைக்கின் காணலாம் ஆதியுண்டானால் கங்கையுட வதே
-சம் கண்டாலாமே.

கெந்தக தயிலம்

அன் பெரியோர்கள் கருச்சொல்லார்கள் காத்திரு
துவர நடந்து கொண்டால், தொண்டரென்[று] மனசுவந்
சொல்லுவார்கள், அருதி முடி யனுபோகந் [illegible] லக்கேளு
டலத்தோர்க் கின்னமொரு தயிலஞ் சொல்வேன் மருத்துவல்
மெத்த உண்டு வைத்து பாரு எண்டிசைக்குந் தாயான கந்தி
இனிறவச்சாரமுட னிது மூன்றுமே. (86)

இது மூன்றும் உரலிலிட்டு இடி[illegible]க் கொண்டு மைத்து வைப்
-பாக மளவான பாண்டதன்னில் சதுரக அம[illegible] நின்றுய் அப்படி
மூடி, அந்துவாய் தெரியாமல் சீலைசெய்து கெ[illegible]ளுடே[illegible]கி[illegible], தயி
லம் இறக்கிவாங்கி கேள் மகனே, இப்பையாலே பதனம் பண்ணு
யோடே பணவிடை தான் கொண்டாயானா[illegible], வயற்றடை உந்தி [புதி]
ரேகம் அறுத்துப் போச்சே. (87)

வறுத்துதே காய்மது மறலிபோனால், மண்டலத்தில் அட்
டையொன்று வாங்கும் பாரு, அறுத்து நீ இருக்காதே
அடி முடியும் நடுவனையு மறிந்து ஆகு [யோகம் பாரு], மண்டலத்துதே காயமது மெலிவு
-பாச்சு பின்னு முன்னும் பாராதே பசகிடாதே, இலக்கமுள்ள தயி
லத்தி வண்ணம் சொல்வேன் இனி. ~~வீர[illegible]~~ வீரஞ்சாரமுடன்
பூரந்தானே.
தானென்ற ரசமுடனே அமனுச்ச் சேர்த்து (88)
பாட்டி வனித்துக் கொண்டு, வானென்ற வெங்கத்தில் தைலத்தை வட்
மனதறிந்து புடம் போடு லிங்கந்தன்னை, கோனென்ற லிங்க
மடாதல்

கமர்ச்ச குருபதத்தை போற்றியல் லோசாணைந்செய்து
தேனொன்ற
சவ்யோகத்தடியால் நின்று சிவன் பாதம் பூசித்து தெருவாயே
(89)

மருதோணி தயலம்.

தெருதற்கு இன்னமொரு தயலம்சொல்வேன் சிவமான
மரு[illegible]சி அதிலவாங்கி, மாறுவேன் வாசமுள்ள வெட்டி
வெறும்
மகி[illegible]ள்ள அதியந்தக் கருவூங்கூட்டிப், பாரு நீசமனிடத்துப்
பா[illegible]கிலட்டு, பார்வதியை தியானித்து பாகத்தோடே, வாரு
[illegible]ளித் தயல முன்போல் வாங்கி மாதோணை, பூசித்து வைத்
துக் கொள்ளே (90)

[illegible]வத்திருந்த தயலத்தின் மார்க்கங்கேளு வருவான
தாரமுடன்
கெவுநி வெள்ளை அயித்து கி போகாதே துரிச குதம்,
அயர்ந்துமே
யோநி நிறையாயனைவாய் தாக்கி, நைத்து நீகலவத்திளட்டுக்
கொண்
கு, நன்மையுள்ள தைலத்தை ஏட்டு சூட்டி, செய்த
மெழுகத்த
னிவும் அனிலில் வைத்து சிவகாமி
யே. (91)

தியானித்து மெழுகதுவே செம்பிலேபூசி, திக்கெம்
போட சிவந்துபோகும், தயவான வெள்ளிதனில் தடவி
தாக்கமேபோ நல்லதாக்கும் சரிமாத்தாகும், மயணமாய் சக்கிகளில்
தடவிவாட்ட, மணி போலே கட்டியல்லோ கிளிபோகும், மயமா
மந்திரத்தை வணங்கிக்கொண்டால், வருமேபா சித்துகளெல்லாம்
வசியப்பாதே (92)

வசிய மையி

வசியாக இன்னமொரு மையைக் கேளு, வசியமேபா நல்ல
முறை மார்க்கத்தோடே, அறியாத வெடியுப்பு கல்லுப்பு போடே,
அந்த கரியுப்புடனே வளையலுப்பு, இனியான சவுக்காரமும் போ
டங்களம் கட்டி, அரைப்பழச்சாற்றிலே இரிக்கல்லாலே, வசியாக
அரைத்துருட்டி வட்டு பண்ணி, மனதார ரவிதனிலே காயப்போ
டே (93)

போட்டெடுத்து சத்தோட்டில் வைத்துமூடி, சுத்து மண்ணும்
சீலை செய்து புடத்தில் போட்டு, தெளிவென்ன புடமாறி யெடுத்
துப்பாரு, சிவமான கருக்காணும் கருகி நிற்கும், ஆட்டமென்ன
கருக்கை தோர் சிட்டியோடே, அன்னதொரு காரச்சேர் சாரஞ்சேர்
த்து, வாட்டமில்லா பழச்சாற்றிலாட்டி, மைத்தனே வில்லை த
ட்டி காயப்போடே (94)

காய்ந்ததென்றால் ஓட்டில் வைத்து இருமூடிக் கண்ணாவாய்
சீலைசெய்து ரவிவில்போட்டு, சாய்ந்த சிறுபுடம் போட்டு யெடுத்
துப்பாரு, தான் முருகி கரிபோலே இருக்கும் பாரு, பாய்ந்துதபா
இன்னதேத கரியுஞ் சேர்த்து, பாகமாய் கலவத்திலாட்டும் போது
மாய்ந்துதடா கிளியல்லோ மையுமாச்சு, மைதிறத்தை யென்ன
சொல்வேன் மைந்தா பாரே (95)

பாரே நீ மையெடுத்து திலதம் போடு பார்த்தவர்களெல்
லோரும் வசியமாவார், அரப்பா இந்த மையை யறிந்து
செய்வா
அறிதமடா அண்டபகிரண்டந் தானும் உரப்பா தெரியாது
கருத்
தோணாது இதனுடைய கடாக்ஷத்தாலே உட்டிப்பாரு நாம்,
பா இந்தநால் நுணுக்கமைத்த நொடிவர்த்தை இதுபோதில
நோக்
-கிப்பாரே

(96)

நோக்கி இந்த மையாலே யெல்லாஞ்சித்தி நாதனை
-மாய்ச்சொல்
வல்லமை நோக்கிப்பாரு வாக்கியங்கள் [illegible] லைத்து
இந் சொன்னே [illegible]
சொன்னேன், சகல ஜனவசியமட [illegible] நட
யத்தவண்டு பண்ணிப்பாரு, ப [illegible] யெந்த
தான் பாரே.

(97)

யகர்ந்திட்ட மையெடுத்து திலதம் போட்டால்
யற்றோருங்
கவுனி முதல் வசியமாகும், அகர்ந்திட்ட அரவ முதல் வசியமாகும்,
அம்புவியால் நாசர் முதல் வசியமாகும், மருந்திட்ட மருகமுதல்
மங்கைமாகும், வேணதெல்லாம் வசியமடா மீட்டுப்பாரு
இகழ்ந்
திடவும் யோகாது, இந்தமையை, என்ன சொல்வேன்
மையினுடைய ஆட்டந்தானே.

(98).

கூட்டமடா இந்த மையால் அமைத்தவண்டு, அந்தரங்கமாரி
ய்யா கூட்டமடா பக்கத்தில் ராமதேவர், கொ
மதிலே கூட்ட, பாட்டனுடை இருபையாவும் பா
பல நூலும் வேதாந்தம் பார்க்கும்போது தேட்
மலையை நோக்கியல்லோ, சிவமான சித்தரைல்
பாரம் வந்

(99)

ர்களடியனுட சாய்கையோரம், மலைச்சாரல் வழியாக
எந்தனையுந் தானழைத்து கூட்டிப் போனார்
சார்புவாறு பேரும், சொந்தமடா நல்ல இருந்தார் மனிஊ
னார்களுபதேச மடியேன் கேட்டேன், சந்தோஷமாக நீயென்றிர
த்தைப் பார்த்துத் தடவினார் கையினால் தவம் பெற்றேனே

(100)

தவம் பெற்றேனென் குருவான் கடாட்சத்தாலே சகலகருமா
னமெல்லாந் தீர்க்க செய்தார், நவநீதமானதொரு கலப்பந் தன்னை,
னாள்தோறும் கொண்டுவர நாட்டஞ் சொன்னார் சிவன் பாதம் பூசிக்
கத் தெளிவு சொன்னார், தேகசித்தியாவதற்கு திரமுஞ் சொன்
னா[illegible]மான நூல்களிலே எடுத்துச் சொன்னார், உள்ளபடி இது
[illegible] உரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்டாருத்தார மடியேன் கேட்டு உண்மையுடனவர்
பாதத்தை தொழுது போற்றி நிறைதிட்டாந் தப்பாமல் நின்றே
னப்போ நீங்காத சிவயோகம் புனிதமாச்சு, அறைந்திட்ட கல்ப
[illegible]லா மடியேன் கொள்ள, அனுக்கிரகம் செய்தார்கள் அய்யர அய்யா,
குறைந்திட்ட நூலென்று எண்ணிடாதே, இருமுகமாய் வந்ததால்
நூறு முற்றே.

திட்சிணாமூர்த் இருமுகம் [illegible]